

Tartalom

Krisztus felismerése	1
Templomunk - Mária Magdolna a feltámadt Jézussal	2
Szentévi Jubileumi templom vagyunk!	3
Fotók a 40 nap az Életért ima alkalmáról	4
Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása	5
Ismerős testvérek - Szakonyi Annamária	6
Plébániai keresztút	7-10
Szent Janka élete	11
Naptár - Szent György	13
Beszámolók, hírek	14
Hittanórai gyerekrajzok	15
Anyakönyvi hírek	16

Krisztus felismerése

Az evangéliumokban többször is találkozhatunk azzal a jelenséggel, hogy Jézust nem ismerik fel a vele együtt élő apostolok. Ilyen például az, amikor a sötétben a szél által korbácsolt hullámokon járva ment utánuk Betsaida felé. (Mt 14,23-32 Mk 6,49 és Jn 6, 16-21)

Még inkább igaz ez a feltámadása utáni állapotára. Gondoljunk csak Mária Magdolnára, aki egész nyilvános működése alatt nem mozdult mellőle, feltámadásának hajnalán azonban kertésznek nézte (Jn 20,15). Az Emmausz felé gyalogló tanítványok csak a kenyértörésben ismertek rá, amikor eltűnt előlük (Lk 24,30-31), de az apostolok is kísértetnek gondolták, amikor először lépett közéjük (Lk 24, 37). János beszámol arról is, hogy még később sem voltak biztosak a személyazonosságában, hiszen a Tibériás tavánál is csak a csodálatos halfogás ébresztette rá Jánost, hogy ki az, aki reggelizni hívja őket. (Jn 21,4-7).

Nemcsak, hogy nem ismertek rá, meg is voltak rémülve, kísértetnek, szellemnek nézték. Jézus első szava ilyenkor mindig a bátorításé. Bátorság, ne félj, ne féljete! Mi lehetett az, ami Jézust „felismerhetetlenné” tette még az őt jól ismerők előtt is? Nem tudjuk. Biztosan nem a szokatlan külső vagy a természetnek elment mondó cselekedetek, hiszen az első esetben már túl voltak a kenyérszaporítás „élményén” és több csodálatos gyógyítás megtapasztalásán, utóbbi esetben pedig már megjelent nekik Jézus a zárt ajtókon keresztül, sőt evett is a jelenlétükben.

A másik dolog, amit Jézus kér az őt felismerni nem tudó tanítványoktól, a hit: Kishitűek, miért kételkedtek? Miért féltek ennyire? Még mindig nincs bennetek hit?

Igen, úgy tűnik, a felismeréshez leginkább ez a két dolog kell: hit és bátorítás. Péterben megvan a bátorítás, szívesen beleveti magát a vízbe, s csak aztán gondol bele, kinek a szavára tette meg, s amikor belegondol már nem elég a hite a fennmaradáshoz. János hamarabb felismeri a mestert, de nem ugrik a vízbe, inkább csak Péternek mondja el a sejtéseit.

Ne félj, csak higgy! – mondja Jézus Jairusnak, amikor halott kislányához érkezik, és a feltétel nélküli hitet dicséri a római századosban, meg a kánaáni asszonyban is, amikor csodálatos módon visszaadja szeretteiknek az életet, egészséget.

A hit a legfontosabb feltétele annak, hogy felismerjük Istent Jézusban, a többi emberben, a természetben, a gondviselésben, a történelemben. És ha van bátorításunk ki is mondani, tettekre is váltani ezt a felismerést, talán mi is úgy járunk, mint a kereszten függő jobbik lator: Vele leszünk a mennyben. Add, Urunk kegyelmedet a felismeréshez!

Marx Mari

Templomunk

Mária Magdolna a feltámadt Jézussal

Templomunk szentélyének falait a tituláris szent, Mária Magdolna életéből vett – az Evangéliumban dokumentált, vagy csak elképzelt – jelenetek borítják. A magdalai Mária azon ritka személyek közé tartozik, akik az evangéliumokban „meg is szólalnak”, azaz szavait a szerző említésre méltónak találta. A sekrestyeajtó fölötti félköríves falon olyan jelenetet látunk, amelyet János Evangéliumának 20. fejezete örökít meg: találkozását a feltámadt Jézussal. (Jn 20,11-17)

Ezt a találkozást az tette lehetővé, hogy Mária jelen volt. Ahogyan az élő, vándorló Jézusnak is mindig a közelében

tartózkodott, s ezt az írások is többször szóvá teszik, úgy általában sem akarta, még egy rövid időre sem magára hagyni. Utolsók között volt, akik elmentek, amikor Arimateai József, Nikodémus és a segédkezők lezárták a sírt, lehet, hogy a kirendelt őrök zavarták el onnan.

És első volt, aki az ünnep elmúltával, kora hajnalban megjelent, hogy a holttestnek utánanézzon. Rettenetesen megrémülhetett, amikor a sírt üresen találta. Sőt, Máté Evangéliuma szerint még a feltámadással járó természeti jelenséget, a fényt és földrengést is láthatta, amely elől az őrök elmenekültek. (Mt 28,1-7) Annyira zaklatott volt, hogy még az őt megszólító angyalokra sem figyelt, hanem a közeledő férfi felé fordul, tőle várva, sőt kérve a felvilágosítást.

A festő azt a pillanatot örökítette meg freskóján, amikor Mária felismeri a kertésznek vélt férfinban Jézust és a lábaihoz borul. Mária arcán az öröm mellett még némi ijedség is látszik, Jézus pedig felülről, elnéző mosollyal néz rá, s mutatja, hogy még dolga van, mennie kell.

A „kertész-Jézus” attribútumai (a felismerhetőséget segítő szimbolikus tárgyak), a naptól védő, széles karimájú kalap és a kezében tartott ásó érdekes kontrasztot alkot az Üdvözítő véresre korbácsolt testével, átszúrt oldalával és a szegkek helyén lévő sebekkel. Mögötte a barokk korban divatos kriptabejárat helyezi el a jelenetet a „kertben”, amelynek gondnokának nézték. Mária Magdolna is a kor divatja szerint borotvált homlokú, fülbevalós hölgy. A távoli kort mindkettejükön a „rómaiak” lepelruhák és Mária saruja jelképezi, amely mozgalmassá is teszi a képet.

Marx Mari

2025 Szentév

A hit útja – zarándoklatra hív minket Székely János megyéspüspök

Ferenc pápa a 2025-ös évet Szentévnak hirdette. Ez alkalmából Székely János megyéspüspök arra hív minket, hogy látogassuk meg egy esztendő alatt egyházmegyénk szent helyeit, amelyek felkeresésével különleges lelki ajándékokat kaphatunk. A zarándoklatot külön a gyermekek és a felnőttek részére készített füzetek segítik, melyekben röviden olvashatunk a kijelölt templomok történetéről, programjairól, s találunk benne a helyhez kapcsolódó imádságot is. Ezekben a templomokban, kápolnáknakban a jubileumi év pecsétjé-

vel pecsételhetünk a füzetünkbe. Akik a Szentév végéig az összes pecsétet megszerzik, a Szentév lezárulta után ajándékot kapnak.

Püspök úr a következő szavakkal buzdít minket a zarándokhelyek felkeresésére:

„A jubileumi évben, azaz minden 49. illetve 50. esztendőben, a Biblia nagyszerű törvénye és ideálja szerint, el kellett engedni az adósságokat, vissza kellett adni a földeket az eredeti tulajdonosnak, szabadon kellett engedni a rab-

szolgákat. A világ 50 évente visszaállt arra az eredeti rendre és állapotra, amilyenek a Teremtő Isten valaha megálmodta. Olyan világgá lett, ahol nincsenek dúsgazdagok és koldusszegények, nincsenek urak és rabszolgák.

A szentek olyan emberek voltak, akik Isten álmát, az Ő akaratát és szeretet-tervét életté váltották, megvalósították. A jubileumi szentévben mi, a Szombathelyi Egyházmegye keresztényei keljünk útra, lépünk a szentek nyomába! Életünk célja az, hogy megtanuljunk szeretni, hogy ajándékká tegyük, odaadjuk az életünket. Ebben nagy ta-

nítóink, útmutatóink a szentek. Látogassuk meg egyházmegyénk szent helyeit! Lépünk a szentek nyomába! Engedjük, hogy tanítsanak minket, vezessenek minket a hit, a remény és a szeretet útján! Legyünk a remény zarándokai és jelei egy olyan világban, ahol erre a reményre, erre a fényre óriási szükség van!”

A zarándokfüzetek jelképes -100 forintos-áron a sekrestyében kaphatók.

Háriné Mile Mária Mónika

Szentévi Jubileumi templom vagyunk!

A 2025-ös Szentévre Jubileumi templommá nyilvánította Székely János püspök atya Zalaegerszegen a mi Mária Magdolna templomunkat is, valamint a Kórházkápolnát, és a börtönben lévő miséző helyet is, másik kilenc helység több kegyhelye mellett (Körmened, Szentgotthárd, Pusztacsatár, Szombathely, Celldömölk, Vasvár).

„Minden igaz bűnbánó hívő, aki a bűnre való hajlamot kizárva (vö. Enchiridion Indulgentiarum, IV. sz, Norm 20, 1. §) és a szeretet szellemétől indítva, a bűnbánat szentségével megtisztulva és szentáldozással megerősödve, a Szentév során a Szentatya szándékára imádkozik, az egyház kincséből teljes bűcsút nyer, elnyeri bünei elengedését és bocsánatát, és a tisztító tűzben levő lelkek javára is fordíthat.” A bűcsú elnyeréséhez hozzátartozik a bűnbánattal végzett szentgyónás, szentáldozás is, amelyet pár nap különbséggel is el lehet végezni, ha a hely ott ezt nem teszi lehetővé számunkra (ott nem tudunk meggyónni, megáldozni). A kegyelem állapota nélkül nem lehet bűcsút nyerni, tehát szentgyónáshoz járuljunk és áldozunk is meg.

Ez azt jelenti, hogy: „A Szentév során Jubileumi bűcsú nyerhető a Jubileumi templomok egyéni vagy csoportos felkeresésével, ha ott „megfelelő időn keresztül szentségimádást végeznek vagy elmélkednek, amit a Miatyánk elimádkozásával, a Hitvallás elmondásával és Máriaéhoz, Isten anyjához intézett fohással fejeznek be”.

Jubileumi bűcsút lehet nyerni továbbá a két szentség vétele mellett népmisziókon, lelkigyakorlatokon vagy a II. Vatikáni Zsinatnak és a Katolikus Egyház Katekizmusának szövegeiről tartott képzési alkalmakon. A Szentév során e témákban püspöki katekézis lesz nálunk is, a Mária Magdolna templomunkban, a következő két időpontban, az esti Szentmisét követően, és rövid Szentségimádással zárjuk:

2025. május 22. csütörtök

2025. október 16. csütörtök

Jegyezzük fel a naptárunkba! Itt a lelki nagytakarítás ideje is, egész évben! Járuljunk szentgyónáshoz minél gyakrabban, legalább havonta!

Fontos, hogy Jubileumi bűcsú nyerhető az otthonukhoz kötött hívek részére is

„Az igazán bűnbánó hívek is, akik súlyos okból nem tudnak részt venni az ünnepélyes szertartásokon, zarándoklatokon és jámbor látogatásokon, elnyerik a jubileumi bűcsút, ha a jelen lévő hívekkel lélekben egyesülve [...] elmondják a Miatyánkot, a Hitvallást, és a Szentév céljainak megfelelő további imákat végeznek, felajánlva szenvedéseiket vagy életük nehézségeit.”

A Jubileumi Szentévhez kapcsolódik A hit útja kétféle zarándokfüzet is: egy a felnőtteknek, egy pedig a gyerekeknek. Ezekbe gyűjthetjük az egyházmegyénk 12 templomának saját jubileumi pecsétjét, amely biztosan szép emlék lesz számunkra a Szentév végén. (Forrás: www.martinus.hu) Élesszük és éltszük szívünkben a bűnbánat szellemét, amely a Jubileum lelke, írja a Vatikán. Legyünk találékonnyak és frissek törekvésünkben!

További nagyon részletes bűcsúnyerési lehetőségeket ír a temesvári egyházmegye sajtóirodája a Vatikáni hírek alapján, kiterjedten a világra és cízellálja a bűcsúnyerés egyéb lehetőségeit is, amelyeket érdekes és érdemes is lehet elolvasni számunkra is (www.romkat.ro).

S. Ivancsics Evelin

Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása

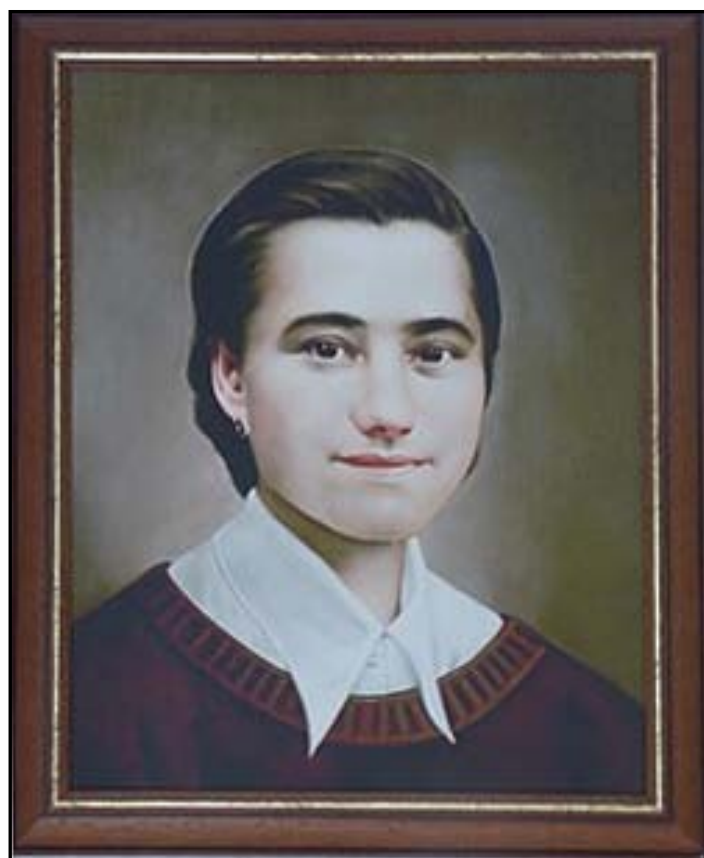
2025. április 26-án 11 órakor, a Veszprém Aréna parkolójában kezdődő szertartás keretében avatják boldoggá Bódi Mária Magdolnát. Az eseményre regisztráció szükséges, amelyet a <https://boldogguavatas.hu/> honlapon lehet megtenni. A Veszprémi Főegyházmegye évek óta, nagy erőfeszítéssel készül e különleges eseményre. Az új boldog emlékére és tiszteletére egy külön honlapot indítottak (<https://www.bodimariamagdolna.hu/>), amelyen számos imádság, életrajzi adat és hasznos információ is olvasható. De miért is lehet számunkra különösen érdekes a szentéletű lány története?

Magdi 1921-ben született uradalmi cselédek törvénytelen gyermekeként az akkor még Zala vármegyéhez tartozó Szigligeten. Életrajzát pedig volt apátplébánosunk, 1930-35-ig káplánunk, dr. Galambos Miklós írta meg először, aki Mindszenty Józsefet követte Zalaegerszegen a szolgálatban 1944-től 1952-ig.

Az egyszerű munkáslány, a balatonfüzfői Nitrokémiában dolgozott. 1941. október 26-án, Krisztus Király ünnepén visszavonhatatlan szüzességi fogadalmat tett. A katolikus elemi iskolás gyermekekkel Szívgyárda-csoportokat szervezett, tagja lett a Mária Kongregációnak és szervezte a Katolikus Dolgozó Lányok Szövetségét is, ahol nőtársaival együtt sokat segítettek a rászorulóknak. Napjait a templomban kezdte, és mindig megvédte a hitét munkatársai vallásgyalázó kijelentéseivel szemben.

A Vörös Hadsereg 1945. március 23-án érkezett meg lakóhelyére, Litérre. A helyi kastély udvarán kialakított óvóhely lejárataánál két fegyveres szovjet katona támadt rájuk. Tisztaságát védelmezve a zsebében tartott kisollóval megszúrta a katonát, és menekülni próbált, közben a többi asszonyt figyelmeztette a veszélyre. Pár pillanattal később a Magdira támadó katona hátulról lőtt, hat golyó fúródott a lány testébe. Az első lövés után Magdi megállt, a második lövésnél karjait az ég felé tárta, majd összezárta ezekkel a szavakkal: „Uram, Királyom! Végy magadhoz!” Az utolsó golyó a szívét találta el, ujjai még ekkor is a rózsafüzért szorították.

Sírja zarándokhelyé vált Litér temetőjében. 1945 szeptemberében Mindszenty József hercegprímás már elrendelte a füzfői angyalnak is nevezett lánnyal kapcsolatos kanonizációs eljárást. Úgy gondolta ugyanis a füzfőgyártelepi plébános jelentése nyomán, hogy Magdi halálának körülményei valóságos vértanúságra utalnak. Akkoriban készült egy húszoldalas jegyzőkönyv Magdolnáról, amelyet Temesi József jezsuita – a szentéletű lány ügyének egyik ismerője és kutatója – fordított le latinra. Az iratok azonban nem jutottak el Rómába, elvesztek. A boldoggá avatás ügye 1990-ben került újra terítékre, a Galambos Miklós által összegyűjtött információk hatalmas értékkel bírtak.

**Bódi Mária Magdolna
legismertebb fényképe alapján készült festmény a
litéri katolikus templomban
(Kisléghi Nagy Ádám műve)**

Dr. Galambos Miklós üldöztetése idején, az ÁVH börtönéből való szabadulása után, 1953-1955 között írta meg „fáradhatatlan utánjárással és hangyaszorgalommal” a *Litér vértanúja, Bódi Mária Magdolna* című könyvet. Sokszor látogatott el Litérre hiteles információkért, beszélgetni Magdi ismerőivel, szüleivel, testvérével. Az elkészült kéziratot, aminek „*Ketten egy cél felé – Szent Goretti Mária és Bódi Magdi útja*” volt a tervezett címe, a lány szüleinek adományozta, akik ezt évtizedekig rejtegették. Végül a balatonfüzfői Jézus Szíve Plébánia adta ki 2006-ban. 1997-ben azonban, *Tanúságtétel liliummal, vérrel* című kötetében Temesi József, korabeli füzfői káplán szerkesztett formában már közzétette dr. Galambos Miklós munkáját.

Hét évvel Brenner János boldoggá avatása után tehát ismét egy vértanú boldoggá avatására készülhetünk a Dunántúlon, amelyen a zalaegerszegiek talán egy kis büszkeséggel a szívükben vehetnek részt.

dr. Sipos János

Ismerős testvérek

Testvérek között

Szakonyi Annamária tagja a Mária Magdolna plébánia közösségének. A Loyolai Szent Ignác oltárnál gyakran láthatjuk a vasárnapi szentmisék egyikén. Gyermekei és férje, ha tehetik, elkísérik. Egy utcai beszélgetésünk során derült ki számomra, hogy odaadással fest. Innen jött az ötlet, hogy a plébánia hívei is hadd ismerjék meg rejtőzködő művészünkét és alkotásait, stílusát és gondolatait. Az alábbi sorok tőle származnak.

„Egész életemben úgy érzem, hogy az alkotás a lelkem része, elhivatottságom, de meg kellett rá érnem. Korábban más életfeladataim teljes embert kívántak, csak szunnyadozott bennem. Amikor a gyermekeim egyetemre kerültek már kiszakadt belőlem, nem tudok azóta se megenni alkotás nélkül. Bár néha most is átsap mások mentorálásába, hisz a munkahelyemen is már 8. alkalommal szerveztem évzáró kiállítást a munkatársak (és néha saját) alkotásai(m)ból, mert hiszem, hogy a festészet nemcsak az alkotó önkifejezése, hanem egy csatorna arra is, hogy boldog megélt emlékeket felidézzünk a nézőkben, a befogadókban. Ebben az érzésben megerősített az egy évvel ezelőtti kiállításom is, ahol a látogatóim arcán elmondhatatlan boldogságot, felüdülést láttam a tárlat megtekintése után. Ha rohanó világunkban kicsit önmagukra találtak, már megérte. Hiszem, hogy mindenkinek van valami istenáldása, ami számára és környezetének is boldogságot, örömet hoz. Csak mindenki hallja meg

Szakonyi Annamária - Őszi fények,

olaj, 40x50

Szakonyi Annamária - Zalaszentbalázsi horgosban,
olaj, 50x40

a hívó szót, és akkor kezdheti minden napját úgy, mint én: a munkába menet az úton folyamatos hálaadással, hogy teljes életet élhetünk családban, szeretetben, önkifejezésben. Nekem a rajzolás, a színek, a festés az életfeladat, amit soha nem fogok tökélyre fejleszteni, de ott a lehetőség a folyamatos fejlődésre. Fő, hogy úton legyünk! A Jóisten mindenben támogat, ha felismerjük elhivatottságunkat.”

Rólam nincs és nem is lesz fotó. Kevés kis szabadidőmben festek itthon. Évente min. 2 alkalommal festőtáborba is elmegyek. De inkább festek, mint beszélek róla.

Alkalmazott technikáim: ceruza, szén, akril, akvarell, olaj.

Ha nem is festek, állandó megfigyelő módban létezem. Ezt az alkotótársaimmal lévő folyamatos kapcsolat is táplálja, erősíti. Hatalmas erőt ad az azonos érdeklődésű emberek társasága, hisz szakmailag is erősítjük, támogatjuk egymást. Alapvetően autodidakta (önképző) alkotó vagyok.

Az alkotás folyamata, technikák és témák sokasága a fontos és hogy folyamatosan fejlődni tud az ember. Úton vagyok.”

Szakonyi Annamária (szerk: S Ivancsics Evelin)

KERESZTÚT

I. állomás: Pilátus halálra ítéli Jézust

A Mindenható a gyöngesség köntösében mutatkozik. Engedi, hogy elítéljék. Mennyire könnyű ítélkezni! Mennyire könnyű köveket dobálni, az ítélkezés köveit. „Ne ítélkezzetek, hogy fölöttetek se ítélkezzenek!” (Máté 7,1). Avilai Nagy Szent Teréz ajánlja: „Ne mások hibáit, hanem erényeit nézzed és gondoldj saját gyengeségedre”.

Urunk, segíts, hogy soha ne ülünk bírói székbe! Mert ki tudja, hogy felebarátunkat milyen keserőség, csalódás érte!

Stróber László plébános

III. állomás: Jézus először esik el a kereszttel

Úgy menni, hogy legkésőbb az út végén még átluggatják a kezeiket, lábukat... Ez még mind nem elég! A por, a kiáltozás, a kövek, a huppanás, a fájdalom... Sehol egy kedves arc... De, mégis... Az Úr Jézusnak már mindene fáj...

Nekünk is fájnak az ütések, a szúrások, a harapások, a csalfa mosolyok... Mit kéne hát tenni? Mit lehet tenni?

Add, Urunk, kegyelmedet ahhoz, hogy arcodra tekintsünk, amikor elesünk a magunk hibájából, vagy a magunk terhével, vagy amikor ellöknek. S add, kérünk, hogy hadd segíthessünk a mellettünk rogyadozónak is. Add erődöt, kezedet, hogy folytathassuk Feléd vezető lépteinket egyedül és közösségeinkben is...

S. Ivancsics Evelin

II. állomás: Jézus vállára veszi a keresztet

Még por se lennék, ha Isten nem akarta volna létem. Van bennem remény, ha eljön az idő feltámadásomat is akarni fogja. Jézus nem ment volna vissza, ha jobb lett volna, ha itt marad. „Elmegyek és helyet készítek nektek” — így búcsúzott.

A kereszten csak a jobb latornak mondta: „Még ma velem leszel a mennyben!”

Aki eljön a kereszttúra az egyházközség javára, tudja, hogy merre forduljon!

Fliszár Károly kíséző lelkész

IV. állomás: Jézus Édesanyjával találkozik

A Szűzanya végigkísérte Szent Fiát az egész keresztúton. Szíve legmélyéig átérezte Fia szenvedését. Micsoda szívszorító találkozás volt ez a Szűzanya számára! Látni Fiát megostorozva, tövissel koronázva, véres testtel a kereszttel a vállán, durva katonák között. A Szűzanyát Szent Fia, Jézus az egész emberiség anyjának adta, hogy közbenjárónk legyen. Ettől a bizalomtól fellelkesülve, a Szűzanya oltalmába helyezük közösségeinket, hogy a munkájukat, amit vállaltak, tudják minél odaadóbban végezni. Szűzanyánk, vidd fel közösségeinket Szívedben szeretett Fiaddal a Golgotára, a megváltás helyére! Amen!

Turcsányi Sipos József

V. állomás: Cirenei Simon segít Jézusnak vinni a keresztet

Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont, Alexander és Rufusz apját, aki éppen a mezőről jött, kényszerítették, hogy vigye a keresztiét. (Mk 15,21)

Nem mindig látjuk meg, ki az, aki segítségünkre szorul. Van, hogy hatalmi szóval kell ránk kényszeríteni azt, amit magunknak kellene észrevennünk. Egy ismeretlen. Ki tudja miért került ebbe a helyzetbe, lehet, hogy rászolgált. Fáradt is vagyok, egész nap dolgoztam, van éppen elég gondom magamnak is, nemhogy mások terhét is rám rakják. De ahogy átvesszem, egy kicsit az enyém is lesz. Ha tudok nyitott szívvel, együttérző lélekkel segíteni, valahogy könnyebb lesz az egész. A másik talán fel sem fogja, fel sem tudja fogni, mit teszek érte, de lehet, hogy ez lesz az, ami megváltoztatja az életemet. Megváltja az életemet. Elég lesz a magam és családom üdvösségére.

Marx Mari

VI. állomás: Veronika megtörli Jézus arcát

Valaki segítséget szenved. Nehéz terheket cipel, remegő lábakkal görnyed a súlya alatt, verejték csöpög az arcáról. Észreveszem-e? Megszólal-e bennem a belső hang, hogy én tehetek érte valamit? Hiszen van két szabad kezem, lábam. Kezemben az eszköz, ami segíthetne rajta. Milyen hosszú az az út, ami a szememtől a szívemig ér? Elég bátor vagyok-e, hogy kilépjek a passzív és néma tömegeből, és megtegyem, amit meg tudok tenni? Nem törődve megvetéssel, ítélkezéssel, kezet nyújtok-e neki? Urunk segíts, hogy legyőzzük akadályainkat, félelmeinket, amelyek megkötöznék minket! Hadd legyünk készek és képesek a közösségünk tagjainak, vagy az egész közösségünknek bátran szolgálni, és - ahogy Te tanítottad - javainkat, talentumainkat, kezünket, lábunkat, időnket, energiánkat odaadni annak, aki segítséget szenved.

Szabó-Hidvégi Orsolya

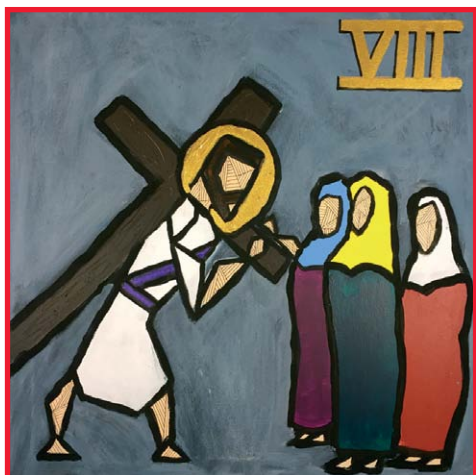

VII. állomás: Jézus másodszor esik el a kereszttel

Ez az állomás arra hív minket, hogy felismerjük saját eleséseinket. Mindannyian hordozzuk életünk keresztjeit, és sokszor megtapasztaljuk a kudarcot, a gyengeséget. A közösségünk azonban arra tanít, hogy nem vagyunk egyedül: egymásba kapaszkodva könnyebb talpra állni. Jézus példája arra bátorít, hogy ne adjuk fel, még ha többször elesünk is. Isten kegyelme mindig erőt ad az újrakezdéshez. Segítsünk egymásnak felemelkedni, legyünk támasz a nehéz időkben! Ha Krisztus hordozza velünk terheinket, nincs olyan bukás, amelyből fel ne lehetne kelni. Engedjük, hogy az Ő ereje munkálkodjon bennünk és közösségünkben!

Peszleg József

VIII. állomás: Jézus vigasztalja a síró asszonyokat

„Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” Mt. 18,20

A közösségi létet Isten adta számunkra. Azon a plébánián, ahol hívő közösség van, él és működik ott az imádságnak, az imameghallgatásnak, a közös imának a csodás láncolatán keresztül vezet minket Isten.

A közösségben olyan barátokra lelhetünk, akik azt hiszik és vallják, amit mi, akik velünk éneklük a kedvenc énekeinket. Egy ilyen megtartó közeg nagy erő a hétköznapiakban! A közösség erősíti a személyes hitet, a közösségben feltöltődünk, így egyedül is erősebb leszünk!

“Hogyhogy tegnap nem jöttél?” – kérdeznék tőlünk, ha nem tudunk elmenni a közösségbe vagy a szentmisére. Megéltük, hogy fontos vagyok a közösségem számára, számítanak rám, felelősségem van.

A templomi, plébániái közösségben, ahol befogadnak, elfogadnak, megéltük a cselekvő SZERETETET is.

Lipóczki-Török Veronika

IX. állomás: Jézus harmadszor esik el a kereszttel

Talán most, a kereszti imádság alatt is és a találkozásaim során is kizökkent valaki vagy valami az eltervezett összeszedettségemből. Zavar, hogy zavarnak. Idegesít, hogy ő éppen most és úgy gondolja, ahogy én nem. Már megint.

Pedig éppen ezáltal a zavartság által tanulhatnám meg, hogyan kell elfogadni alázattal a másik embert, azt, hogy ő nem olyan, mint én.

Lelkemben a korbácsok a magasba emelkednek, de megállítja-e azokat valaki, mielőtt lesújtanak? Hol marad az együttérző, türelmes szív, amelyben menedékre talál a szenvedő Jézus?

Ő is szívét kínálja menedékül a Vele és Érte szenvedést vállaló embereknek. Ezt adjuk mi is hozzá az isteni nagylelkűséghez, még ha nem is látszik eredményesnek: keressük az irgalom forrását, kérjük a kegyelem kiáradását és türelemmel fordulunk önmagunk és egymás felé.

Petőházi Attila

X. állomás: Jézust megfosztják ruháitól

A 22. Zsoltár szavai szerint: „elosztották maguk között ruháimat, és köntösömrre sorsot vetettek.”

Ez a megbocsátás állomása.

Én, az Isten fogadott fia vétkeimmel sértem meg az Isten méltóságát.

Erre Ő magára veszi az én megvallott bűneimet.

A feloldozásban pedig rám teríti egy darabból szőtt, egész szeretetének köntösét.

Taníts meg engem Uram, hogy a sértésre, a megcsalásra, a megalázásra, a megbántásra én is rá tudjam teríteni a szeretet köntösét.

Tornyosi Péter

XI. állomás: Jézust a keresztre szegezik

Jézust mozdulatlanságra kárhoztatják. Miután mindenét elveszik, még a szabadságától is megfosztják. Mégis, amikor már látszólag tehetetlen, még mindig értünk, emberekért imádkozik: „Uram! Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek!”

A keresztre feszítés megmutatja a legmélyebb szenvedést, de ugyanakkor a reménység forrása is. Jézus a kereszten nemcsak a saját fájdalmát éli át, hanem az emberiség minden szenvedését is magára vállalja. Közösségünk épp ezért akkor válik igazán élettel telivé, amikor merünk együtt sírni és örülni, amikor terheinket is közösen hordozzuk.

De mindeközben fontos, hogy reflektáljunk saját magunkra is. Mik azok a terhek, amelyeket mi magunk helyezünk a közösségünkre? Talán a bírálatainkkal, a negatív hozzáállásunkkal vagy az önzésünkkel. E nehézségek nemcsak másokra nehezdednek, hanem minket is elzárhatnak attól az örömtől és békétől, amelyet Jézus ígér.

Kérjük Istent, hogy adjon erőt és bölcsességet ahhoz, hogy felismerjük a nehézségeket, amelyek a közösségünket terhelik. Tanuljunk meg segíteni egymásnak, és hordozni a terheket, éppen úgy, ahogy Jézus a kereszten tette. Mert a kereszt nemcsak a szenvedés jelképe, hanem az összetartozás, a szeretet és a megváltás is.

„Uram, Te tudod, milyen nehéz terheket hordozunk. Kérlek, segíts minket, hogy ne csak szemlélők legyünk, hanem aktívan hordozzuk is egymás keresztjeit, és így fejlődhesünk közösségként a Te szeretettedben.”

dr. Szabó László

XII. állomás: Jézus meghal a kereszten

Közösen követjük Jézust a keresztúton nagyböjt péntekjein, évről évre. Imádságos áhítattal vagyunk együtt, ahogy az előző generációk és évszázadokon keresztül így történt itt, e helyen, templomunkban, és ahogy most is történik a világ számtalan pontján. Életünk ritmusába tartozik, hogy hetente összejövünk azért, hogy megismerjük és kövessük Jézust a szeretet és megbocsátás útján. Hogy felnézzünk rá, aki életünk célja és iránytűje. Hogy felemeljük szívünket és engedjük, hogy átjárjon kegyelme. Hogy gyógyítsa az élettől kapott sebeinket. És igen, most különösen azért, hogy egykor, földi életünk végére érve Őt követve mi is bizalommal mondhassuk: Atyám, kezedbe adom lelkemet.

Tompa Mihály

XIV. állomás: Jézus holttestét sírba teszik

Koporsó helyett sziklasír, sziklasírban egy nagy kő, azon nyugszik a Teremtő. Előtte leemelik a Szent Testet a keresztről, két bátor férfi: Nikodémus és Arimateai József, hisz közeleg a húsvét ünnepe, igyekezni kell. Édesanyja öléből, jaj, a hideg köre kerül a drága Jézus keze, lába, szive... Elpihen, mint aki csak alszik, vagy mint aki beteljesítette sorsát. Arca, teste portól csapzott. Este van, a sír tiszta, friss, még érintetlen, kert veszi körül... Itt nyugszik a világ ura három napig. Oh, Jézus, add kegyelmedet, hogy olyan tisztelettel tekintsünk egymásra kisebb és nagyobb közösségeinkben, ahogyan Nikodémusék tették Veled, tekintve Rád, hordozva Téged a sírig és utána is.

Harangszó

XIII. állomás: Jézus testét leveszik a keresztről

Vége. Csak a teste... Már nem fáj semmi, már nem lélegzik, nem szomjas, nem csillog a szeme, nem mozog. A lelke, A LELKE már máshol jár... mindent tud, újra találkozik az Atyjával, alászáll a poklokra is... aztán megnyitja a menny ajtaját, HALÁLÁVAL LEGYŐZI A HALÁLT. Mária ölébe teszik, hogy búcsúzhasson a fiától. Gyorsan kell cselekedni, mert a mi életünk megy tovább! Az ittmaradottaknak méltón kell gyászolni. Jaj! Teher, hiány, furcsa, szokatlan, bonyolult, mégis földi, testi és lelki élmény.

Idén is figyelünk a lényegre: ÉRTÜNK adta az életét! Éljük át imádságunkban úgy, ahogy Ferenc pápa kéri a szentévben: Reménységgel a szívünkben! Idén lássuk meg: a test halálával a lélek kiszabadul, fejlődik, tovább „lép”. Köszönjük Urunk!

Tompa Viola

Szent Janka élete

Az élet szent Szent Janka

A szombathelyi székesegyház után a za-laegerszegi Nagytemplomban lesz látható a Szent Janka életét bemutató roll-up kiállítás április végén és május elején.

Eredeti nevén Gianna Beretta Molla 1922. október 4-én született az észak-olaszországi Magentában szülei tizedik gyermekeként. Két fivére pap, egy nővére pedig szerzetes lett. Ötévesen áldozott, hétévesen bérnöközött. Orvosi dip-

lomát szerzett és gyermekgyógyászként dolgozott. Részt vett az Actio Catholica mozgalomban. 1955-ben ment feleségül Pietro Mollához, bensőséges kapcsolatuknak állít emléket a Szerelmes levelek című könyv. Gianna szerette a színházat, a természetjárást, a zenét és a festészetet. 1956 és 1959 között három gyermeke született, majd 1961-ben, két vetélést követően ismét gyermeket várt. Két hónapos terhesen az orvosok rákos daganatot diagnosztizáltak méhében. Három választása volt: eltávolítják a daganatot a magzattal és a méhvel együtt, amely azt jelentette volna, hogy Giannának

nem születhet több gyermeke; vagy meghagyva a későbbi szülés lehetőségét, abortálják a csecsemőt, és kiveszik a tumort; vagy meghagyják a születendő gyermek életét, és csak a daganatot távolítják el. Gianna e harmadik lehetőség mellett döntött. A műtét sikerrel járt, de ő és a magzata élete továbbra is veszélyben volt. Könyörgött férjének, hogy ha választani kell az ő és a magzata élete között, akkor mentse meg a kisbabát.

1962. április 20-án, nagypénteken a monzai kórházban szerette volna megszülni gyermekét, nagyszombat reggelén azonban császármetszést kellett végrehajtani. Egészséges kislányt hozott a világra, de a szülés után pár órával az édesanya rosszul lett, belázasodott, állapota folyamatosan rosszabbodott. Érezte az elmúlást és kérte, hogy otthonában halhasson meg. Április 28-án hajnalban hunyta le a szemét örökre, amely napot ma már Szent Gianna, magyarosan Janka ünnepeként tisztelünk.

Szívszorító története gyorsan terjedt a világban. 1994-ben boldoggá, 2004-ben szentté avatta II. János Pál pápa, aki Janka tanúságtételét hősielesnek, az élet igazi himnuszának nevezte, ellentétbe állítva korunk mentalitásával. Szentté avatásán részt vett a férje, a gyermekei, az unokái is. Ez volt az első eset, hogy egy férj jelen lehetett felesége szentté avatásán. Férje Pietro Molla 98 éves koráig élt, feleségéhez halálában is hűséges maradt, mellé temették el 2010-ben. Legkisebb lányának, akinek csak egy hét adatott meg édesanyja életéből, gyakran mondta, hogy Gianna lelkiismereti döntését egyszerre hozta meg szerető anyaként és orvosként. 2015 szeptemberében a szent lánya, Dr. Gianna Emanuela Molla egy levelet olvasott fel a „szerelem szentségéről” a philadelphiai családok világtalálkozóján, amelyet édesanyja írt édesapjának nem sokkal a házasságkötésük előtt. Szent Janka nevét azóta katolikus kórházak, anyaotthonok vették fel szerte a világban. Gianna Beretta Molláról a május 2-i első pénteki szentségimádás keretében is megemlékezünk.

Dr. Sipos János

(forrás: <http://szentjanka.hu/>)

Ima Szent Janka közbenjárásáért

*Istenünk, Atyánk,
áldalak és magasztallak Téged,
amiért nekünk adtad Szent Jankát,
aki mint nő, feleség, édesanya és orvos
felragyogtatta Evangéliumodat.
Köszönöm, hogy általa megtanítasz minket
minden emberi élet tiszteletére és befogadására.
Téged kerestem, Urunk Jézus, és szolgálatodat,
amikor élethivatást választott,
amikor a házastársi szeretetben
az Egyház és az emberiség iránt táplált
szereteted jelévé vált,
amikor irgalmas szamaritánusként megállt
minden beteg, kicsiny és gyenge ember mellett,
amikor egészen odaadta magát,
hogy új életet adjon.
Kérlek, Istenünk, Szent Janka érdemeiért
és közbenjárására
add meg a kegyelmet, hogy....(saját kérés).
Szentlélek Úristen,
adj bátorságot és bölcsességet, hogy
növekedhessek a szeretetben, a szolgálatban
és életszentségben. Amen.*

Naptár

Szent György – április 24.

Szent György azok között a szentek között szerepel, akiknek élete olyan mélyen összefonódott a róla szóló legendás történetekkel, hogy kétségek merültek fel a létezését illetően. Miután alakjának történeti hitelességét az újabb kutatásnak nem sikerült igazolnia, az illetékes pápai kongregáció Györgyöt törölte a szentek jegyzékéből. Tiszteletét azonban nem lehetett törölni, hiszen a legnépszerűbb szentek közé tartozott: számos

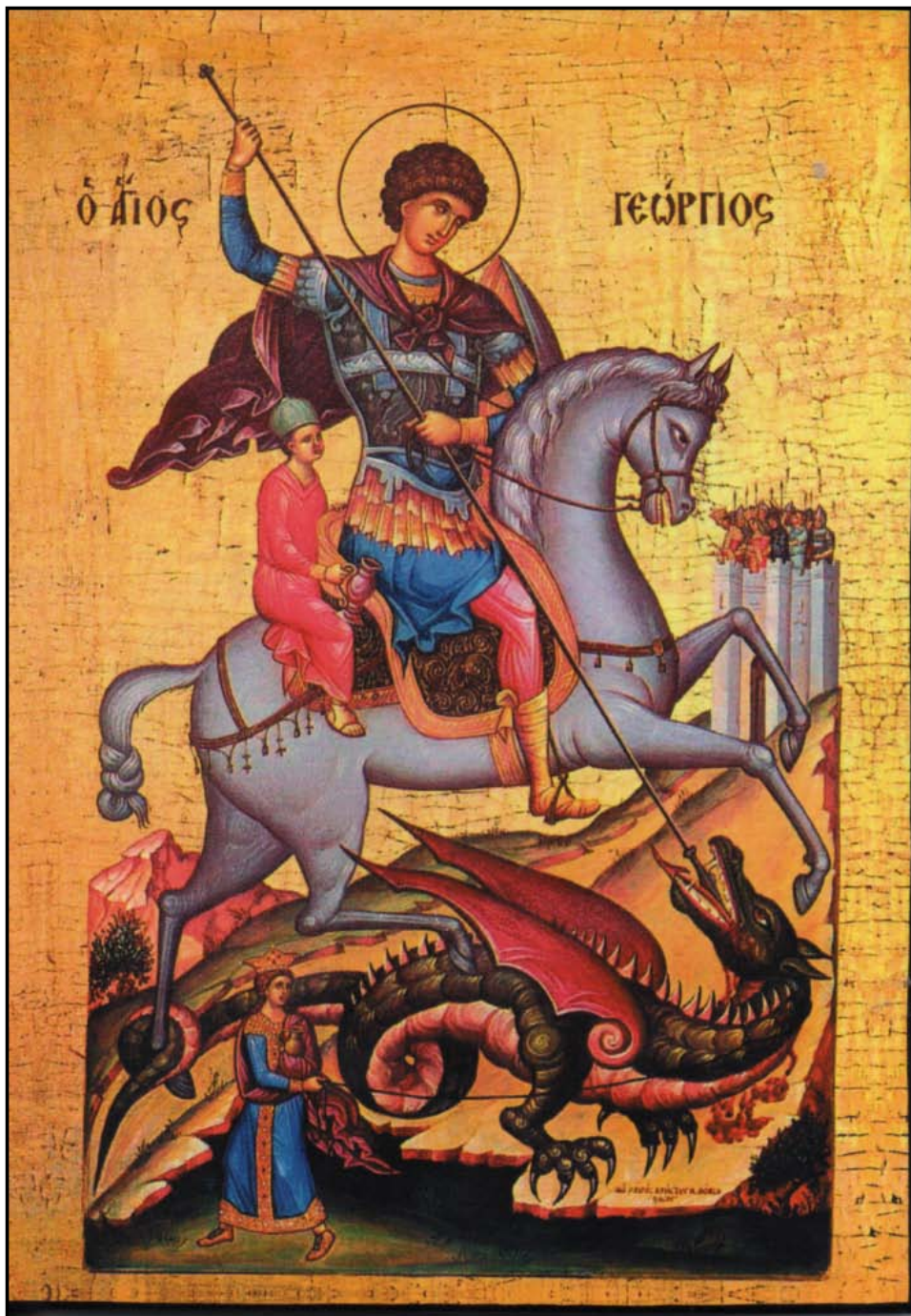
lovagrend, uralkodó, jónéhány ország, nagymúltú város (Genova, Velence, Barcelona) védőszentje, szinte megszámlálhatatlan templom patrocíniuma.

Lássuk, mi az, ami a sok bizonytalan „tényből” kihámozható az életéről. Születési ideje ismeretlen, szüleinek származási helyeként legalább négy területet tartanak számon. Neve Georgiosz görögül földművest jelent. Diocletianus császár idején (uralk. 284-305) katonaként szolgált. A keresztényüldözés kitörésekor György, aki már magasrangú tiszt volt, vagyont szétosztotta a szegények között, és a császári udvar előtt megvallotta hitét. Nem volt hajlandó áldozni az isteneknek, ezért halálra ítélték. Története eddig a pontig hasonló a többi kortárs vértanúéhoz, inentől azonban számos mágikus elem jelenik meg „életrajzában”.

A börtönben megjelent neki Jézus, aki tudtára adta, hogy hét évig kell szenvednie, háromszor fog meghalni és életre kelni. Ez így is történt. Válogatott kivégzési módokkal hajtották végre rajta a halálos ítéletet, de mindannyiszor életre kelt, s ezzel megtérítette kivégzőit, a császárnét, sőt több, századokkal azelőtt meghalt és által életre keltett személyt is.

A sárkányölés motívumát a 10. században a kereszties vitézek csatolták legendájához. Valószínűleg egy Nagy Konstantin-szobrot, – mely az ösellenségen diadalmaskodó császár ábrázolta, amint lándzsával átdöfi a lábánál tekerő sárkányt (vö. Jel 12) – vélték Szent György-ábrázolásának. A legenda és a sárkányölés egyiptomi közvetítéssel is kapcsolódott György-höz, Egyiptomban ugyanis sok templomot és kolostort szentelteltek tiszteletére, ugyanakkor a Nílust megtisztító Hóruszt római lovasként ábrázolták, amint lándzsájával megöli a ló patái alatt fetregő krokodilt.

Szent György tisztelete már az 5. századtól kimutatható. Egyike a kereszténység hét bajnokának és a

(nálunk főként a német nemzetiségűek által tisztelt) tizen-
négy segítő szentnek. Patrónusukként ismerik a bencések, a
Német Lovagrend, valamint minden foglalkozás, amelynek
köze van az egyenruhához vagy valamilyen fegyverhez (a
katonáktól a tűzoltókon át a fegyverkovácsokig), a súlyosan
sebesültek, napjainkban a cserkészek. Gyakran szenteltek
tiszteletére harangokat, azzal a céllal, hogy éberebben riasz-
sza el a nyári viharokban dúló sárkányokat.

A keleti egyházakban tisztelete még nyomatékosabb, áb-
rázolásain eleinte lovas katonaként, a 12. századtól azonban
sárkányölöként jelenik meg. Leghíresebb azonban a Kolozs-
vári testvérek szobra, eredetije a prágai várban, de több má-
solatban is ismert.

A naptárban igen jelentős nap. Magyarországon a világ-
egyháznál egy nappal később ünneplik. Ekkor fogadják a
pásztorokat és hajtják külső legelőre az állatokat. A harang-
szó ideje is ekkor változott (noha nem volt hivatalos nyári
időszámítás). Szent György-naptól Szent Mihályig a reggeli
harangszó 4-kor, az esti pedig 8-kor szólalt meg, míg télen
5, ill. 7 órakor.

A tavasz beköszöntéhez, így Szent György-naphoz szinte
megszámlálhatatlanul sok szokás és babona kötődik, néme-
lyiknek (főként a munkával kapcsolatosoknak) van tapaszta-
lati alapja, de a legtöbbjének semmi.

Marx Mari

Beszámoló-k hírek

A Mária Magdolna Plébánián fizetendő díjak:

Egyházközségi hozzájárulás

A hozzájárulás legkevesebb összege 2017-től 3000 Ft
volt.

2025. évtől ezt a díjat 4.000 Ft-ra módosítjuk. Kérjük
a kedves hívek megértését. Ezt az összeget a plébánián,
valamint a házaknál szedő munkatársunknál és temp-
lomban a sekrestyénél lehet fizetni. A kedves hívek
mindennemű támogatását hálásan köszönjük.

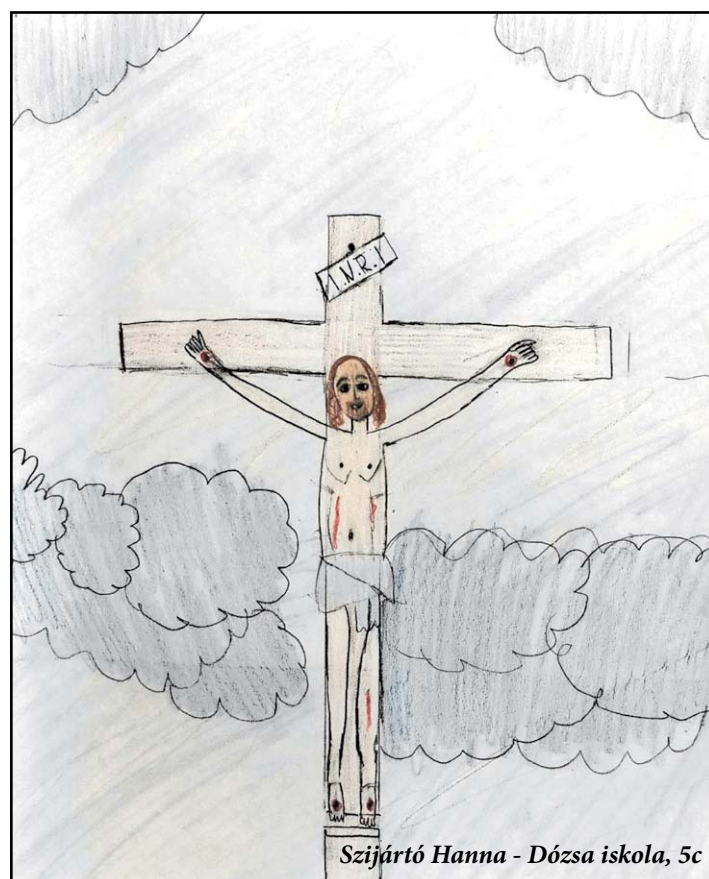
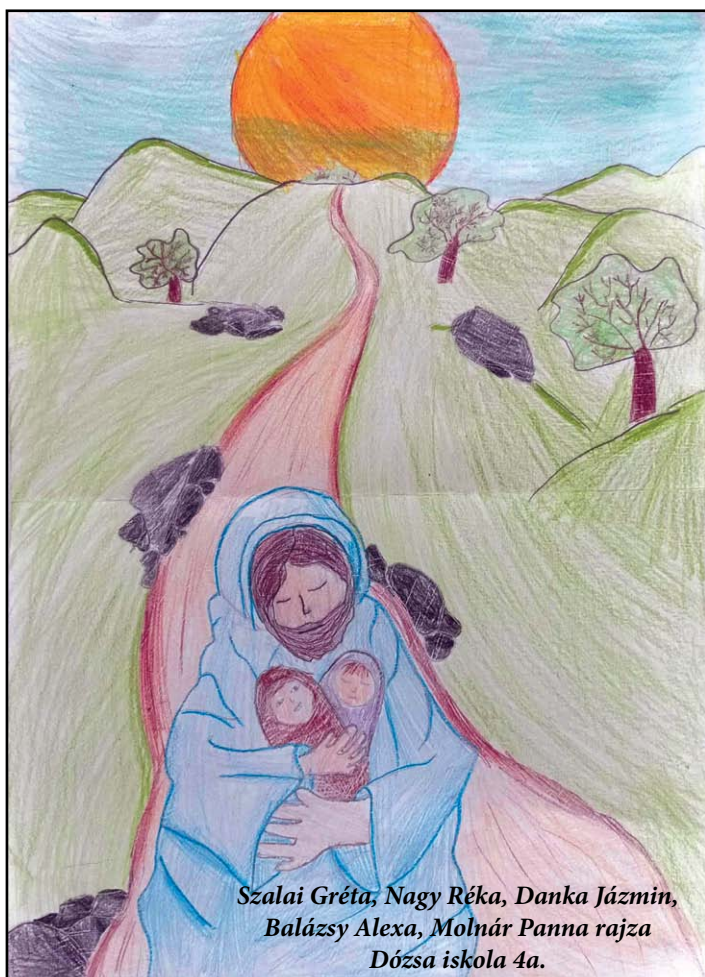
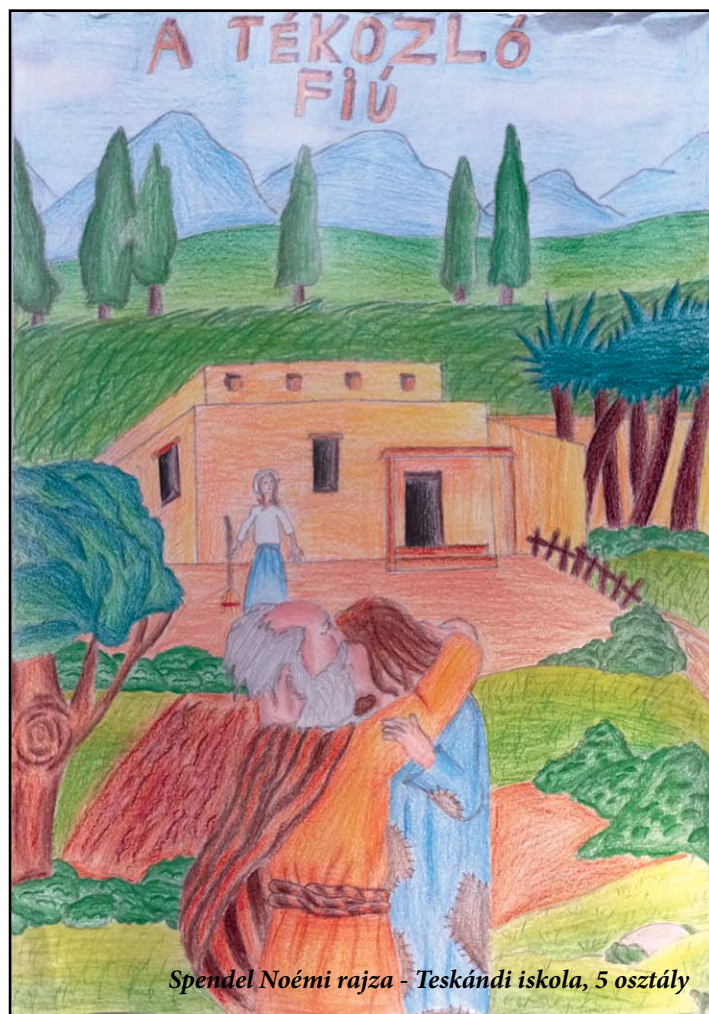
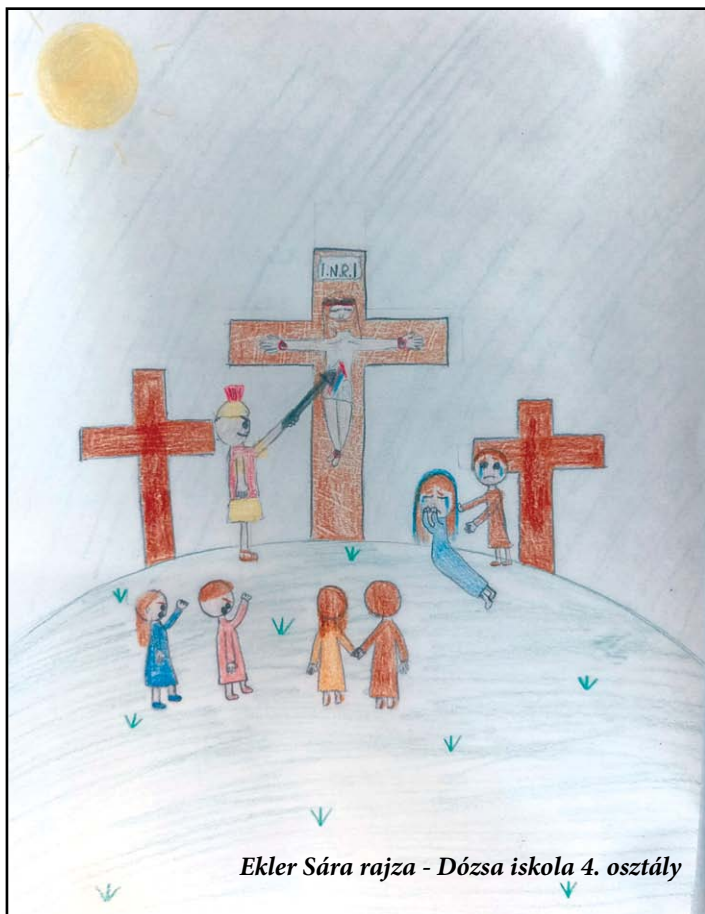
Az egyházközségi hozzájárulás mértéke

Havi nettó jövedelem	Évente
70.000.-	4.200.-
75.000.-	4.500.-
80.000.-	4.800.-
85.000.-	5.100.-
90.000.-	5.400.-
95.000.-	5.700.-
100.000.-	6.000.-
105.000.-	6.300.-
110.000.-	6.600.-
115.000.-	6.900.-
120.000.-	7.200.-
125.000.-	7.500.-
130.000.-	7.800.-
135.000.-	8.100.-
140.000.-	8.400.-

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
2023. május 1-től jóváhagyta az új stóladíjsza-
bást.

Ez alapján **2025-ben** a díjak így alakulnak:

Énekes szentmise:	4.000 Ft
Csendes szentmise:	2.000 Ft
Temetés:	43.000 Ft
Házasságkötés:	
Nászmise:	44.000 Ft
Ünnepélyes szertartás:	40.000 Ft

Beszámoló-hírek

Anyakönyvi hírek 2025. februártól-áprilisig

Keresztelés

Kocza Csenge

Pesti Dilen

Farkas Zoárd

Szalay Lóránt András

**Köszöntjük a Katolikus Egyház és
egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!**

Temetés

özv. Nagy Istvánné sz. Csorba Rozália (1937)
dr. Bakler Ferenc (1932)
Somlyai László Zsolt (1943)
Kámán Andrea (1962)
Forgács György (1939)
Aradvári Györgyné sz. Beliczky Ilona Margit (1942)
Barabás Árpádné sz. Kiss Teréz (1939)
özv. Takács Károlyné sz. Tóth Margit (1932)
özv. Muszil Istvánné sz. Stréber Elza (1931)
özv. Péntek Jánosné sz. Kámán Margit (1940)
Lugosi József (1950)
özv. Némethy Lászlóné sz. Prok Éva (1940)
özv. Pelyva Istvánné sz. Magyar Katalin Éva (1954)
Kóbor Piroska Erzsébet (1954)
özv. Tóth Balázné Bertalan Erzsébet (1942)
özv. Bellénc Lászlóné sz. Markovics Ilona (1928)
özv. Könyves Józsefné sz. Fodor Irén Mária (1943)
dr. Paulik László (1938)
Mód Ferenc (1943)
özv. Huszti Lajosné sz. Mikó Mária (1931)
Kocsis László Istvánné sz. Hegyi Mária (1942)
Horváth Péter (1950)
Nébli Istvánné sz. Bejczy Andrea (1974)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

HITÉLETI STATISZTIKA

Zalaegerszegi Mária Magdolna Plébánia

2023-2024. év

KERESZTELES	2023.	2024.
1 év alatt	60	57
1-7 év között	8	19
7 év felett	3	11
Összesen:	71	87

HÁZASSÁG	2023.	2024.
Katolikusok között	30	19
Vegyes vallás	2	3
Valláskülönbség	3	0
Összesen:	35	22

TEMETÉS	2023.	2024.
Szentséggel ellátva	36	26
Szentséggel nem ellátva	102	113
Összesen:	138	139

ELSŐÁLDÓZÓ	2023.	2024.
Összesen:	93	161

BÉRMÁLKÓZÓ	2023.	2024.
Összesen:	106	111

SZENTÁLDÓZÁSOK SZÁMA:	65.100	36.100
-----------------------	--------	--------

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:

Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó
fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.